

Obsah

1. Základní problémy paleografického rozboru pramene	7
2. Popis pramene	8
3. Paleografický rozbor pramene	10
4. Seznam reprodukcí pramene a obrazových příloh	12
5. Zasazení písma pramene do souvislosti s vývojem písma v olomoucké městské kanceláři	13
6. Závěrečné shrnutí	16
7. Edice pramene (transliterace, reprodukce)	23
8. Přílohy I.–VI.	69
9. Seznam použitých zkratk	81
10. Prameny a literatura	81
11. Resumé	84

čivný typ, označovaný jako písmo klenuté (gewölbt), nahrazující ostré úhly obecného kurentu obloučky. Vešle písmo zblžného „Fugger popsal i polokurzivu, kterou nazval „mitteldeutsch“. Tento druh písma se zřejmě vyvinul z Neudürfferova lomeného (gebruchten) skloněného písma, které ve Fuggerově příručce již chybí. Ve Fuggerově popisu se však jedná o písmo odlišné od fraktur, jejíž málo – novější – sklonění, sklonem a méně výrazným obloučením Fuggerova přílohy má písmo je spíše s obáskami písma humanistického slohu, které se odlišuje od obásků a klenutých písem.“

Ze srovnání obou učebnic je patrné, jak rychle dosáhl rozvoje – zraje – a jak silně se k formě rozvíjející samy svou tvorbou přispívali. V procesu postupného vyvířování druhá německého novogotického písma však jeho zřetelně jednoznačnou časovou linií, doložencou datací zmíněných učebnicových verzí, naznačuje existence pramene, který do nanečteného časového rámce nezapadá. Jedná se o opis takzvané učebnice psaní Christofa Lindenspergera z Pasova, dochovaný v jedné z úředních knih olomoucké městské kanceláře.

Na olomoucký opis písařské učebnice upozornil poprvé odbornou veřejnost v roce 1963 Rostislav Nový se svým „Soupisem městských knih českých od roku 1310 do roku 1525“. Na základě jeho podnětu věnoval opisovi svoji pozornost Jaroslav Kašpar, který ve speciální podrobné studii z roku 1975 zveřejnil rozbor učebnice a identifikoval tu Christofa Lindenspergera z Pasova jako jejího pravděpodobného autora, tj. přesněji,